

Femte Kapitel.

Om Bexlens Accept.

§ 21.

Paragrafens første Stykke stemmer med den gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 29, første Punktum, hvorved dog bemærkes, at 24 Timers Fristen ikke tillkommer Trassatus, naar a vista Bexler forevies til Accept, idet ifølge Udfastets § 32 denne Frist ikke engang gives, naar de forevies til Betaling. Paragrafens andet Stykke gjentager, hvad der er bestemt i Fdn. 18de Mai 1825 § 24 første Punktum, med den udtrykkelige Tilføielse, at Acceptantens blotte Navntegning paa Bexlens Forside er gyldig, uden at der haffsaa fordrers Tilføielse af noget Ord, der betegner Godkjendelsen, en Sætning, som findes begrundet i Mot. Side 20—21. Paragrafens 3die Stykke stemmer med Reglen i Fdn. 18de Mai 1825 § 26, og Undtagelsen herfra i sammes § 42 om Intervententen vil som ikke gjentagen i Udfastet bortfalde. Om Virkningen af, at Accepten udstrygges med Præsidentens Samtykke, har Udfastet ligesaa lidt som Fdn. af 1825 fundet Anledning til at udtale sig, jfr. Motiverne Side 25.

§ 22

indeholder kun, hvad der allerede er gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 25. Iste og 2det Punktum. Ved Paragrafens Tavshed bortfalder Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 25. 3die Punktum om Virkningen af, at Præsidenten samtykker i, at Villaar til føies ved Accepten, og om, at saadant Samtykke antages at foreligge, naar Bexlen ikke protesteres, jfr. ogsaa Udfastets Forudsætning i § 25, at kun Iste Accept eller partiel Accept giver Anledning til Protest.

§ 23

indeholder alene Sætninger, der som stemmende med almindelig Bexlret ogsaa uden udtrykkelig Nævnelse vilde være gjældende, jfr. med Hensyn til Paragrafens 2det Stykke Fdn. 18de Mai 1825 § 60. At Slutningsrættningen i bemeldte § 60 — at Acceptanten ikke under Søgmaalet til Bexlens Indfrielse kan gjøre den Indsigelse gjældende, at han har accepteret paa Kredit — fremdeles vedbliver at være gjældende Ret, skjøndt den ikke er optagen i Udfastet, følger allerede af Reglerne om Bexlproceduren, der foreslaas at skulle blive uforandrede, hvorom henvises til de samtidigt med dette forelagte Lovforslag om Bexlproces og Bexlprotester.

§ 24.

Paragrafens første Punktum stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 24. 4de Punktum. Dens andet Punktum antages uden udtrykkelig Lovhjemmel allerede at være gjældende Ret.

Det vil ses, at der i Udfastet ikke indeholdes andre Bestemmelser om Forholdet mellem Trassent og Acceptant end Afgjørelsen af, om der mellem dem eksisterer Bexlret eller ikke (§ 23. 2det St.). Det er fundet at ligge udenfor Bexllovens Opgave at udtale sig om deres Mellemværende iøvrigt, og der findes derfor ikke i Udfastet Bestemmelser, svarende til Forskrifterne i Fdn. 18de Mai 1825 §§ 21 og 22 samt de hermed i Forbindelse staaende §§ 23 og 38. 3die Punktum.

Sjette Kapitel.

Om Regres for manglende eller ikke betryggende Accept.

§§ 25—28.

Ifølge Udfastet er det kun i de i dets Paragrafer 18 og 19 omhandlede Tilfælde nødvendigt for Bexlrettens Bevaring i Tilfælde af Nægtelse af Accept at optage Protest af de non acceptations. Derimod fastholder Udfastet selvfølgelig som Betingelse for at kunne gjøre Regres for manglende eller ufuldstændig Accept eller for ikke betryggende Accept (Udfastets § 30) gjældende mod Trassent og Endossenter, at disse Kjendsgjerninger ere konstaterede ved Protest, se Udfastets §§ 25, 29 og 30.

Efter den gjældende Ret gaar Regressen for manglende eller ikke betryggende Accept ud paa at fordrer Bexlens Betaling strax og uden Hensyn til dens Forsaldstid, et Krav, der naturligvis kun kan gjøres gjældende af den, der kan meddele gyldig Konttering. Ved Siden heraf indfører Udfastets §§ 25—28 et nyt Institut, nemlig en Ret for Bexlretten til mod Protestens Udlevering med Bexlret at kræve Sikkerhed for Betaling til Forsaldstid af Bexlsummen eller det ikke accepterede Beløb tilligemed de ved den manglende eller ufuldstændige Accept forvoldte Omkostninger, en Ret, til hvilken der er følt Trængsel, f. Ex. naar Bexlen er tabt, jfr. iøvrigt det i Motiverne Side 32 anførte. Denne Ret kan efter sin Natur gjøres gjældende mod hvilken som helst af Endossenterne eller mod Trassenten og ikke alene af Bexlretten, der har optaget Protesten, men af enhver af Endossenterne, der kan opfylde den foreskrevne Betingelse at udlevere Protesten (§ 26) jfr. Mot. S. 33—34. Dog kan naturligvis, naar tilstrækkelig Sikkerhed engang er stillet, hderligere Sikkerhed ikke kræves til Fordel for dem, for hvem Sikkerhedskillelsen gjælder, se Udfastets § 27, om hvilket iøvrigt henvises til Mot. S. 34—35. — I Udfastets § 28 omhandles Sikkerhedsrettens Ophør og Forpligtelsen til at give stillet Sikkerhed tilbage. Da